

Ei syntymää kuin muut
Vaan tuhkasta luotu on luut
Tulta hengittää vaan on
Ilman rakkautta niin rauhaton

Valo viimeinen kuin ois kun saapuu
Vie sydämen ja yöhön pois tummuu

Vaaratar
Niin jalkojensa alla
Käärmeet kuolee
Saapuu Vaaratar
Ja hiuksiansa tuhon liekit nuolee
Kuolon tuonee

Ei kuolemaa saa hän
Kun ikuisen sai elämän
Eikä rakastaa näin voi
Vain murhetta rakkaus toi

Elo ainainen kun tuo vain tuskaa
Yö muistojen ei koskaan suo rauhaa

Saapuu Vaaratar
Saapuu Vaaratar
Ja hiuksiansa tuhon liekit nuolee
Kuolon tuonee